

gifter, der paahviler Staten, og i Tilslutning dertil vedtog vi ogsaa i Fjor Loven af 10. Maj 1915. Denne Lov var baseret paa en Merbeskatning af Krigsfortjenesten. Det, der var det afgørende, var, om de forøgede Indtægter skyldtes Indtægter, der skrev sig fra Krigen. De Erfaringer, som Finansministeriet har indvundet, siges nu at have ført til det foreliggende Lovforslag. Det er naturligvis forbundet med en Del Vanskeligheder at konstatere, hvilke Indtægter der skyldes Krigen, og hvilke der ikke kan komme ind herunder, men det er givet, at med den Fortolkning, som Finansministeren har givet den i Fjor vedtagne Lov, er det ikke saa forfærdelig mange Merindtægter, der kommer udenfor Betegnelsen Krigsfortjeneste. Ministeren har da nu valgt en anden Fremgangsmaade, en Beskatning af Merfortjenesten, men ogsaa naar man gaar denne Vej, vil der vise sig at være mange Vanskeligheder og komme adskillige Tvivlstilfælde. Dette er jo erkendt af Ministeren, idet han har forelagt Lovforslaget saaledes, at der i § 6 er givet Ministeren en Bemyndigelse til at fritage for Beskatning af Merfortjenesten. Men under Behandlingen i Folketinget er dette Tings Medlemmer og Ministeren blevet enige om at udvide denne Bestemmelse i § 6, idet der nu er nævnt forskellige Kategorier af Indtægter, Livrenter, Gaver, Arv og Lotterigevinster, som skal undtages. Dette viser et Brud paa Systemet, det viser, at heller ikke dette System har kunnet opretholdes. Men naar man indrømmer dette, vil der ganske sikkert være en Række andre Indtægter, som med lige saa stor Ret kan gøre Krav paa at blive fritaget. Jeg skal nævne nogle Eksempler. Indtægter, der falder i dette Aar, men som i Virkeligheden er Frugten af flere Aars Arbejde, bliver jo ganske uretfærdigt beskattet, og de Personer, der nyder disse Indtægter, bliver ganske uretfærdigt bebyrdet i Forhold til Personer, der har haft den samme Indtægt i indværende Skatteaar som i de nærmest foregaaende Aar. Dette kan være f. Eks. Sagførere, der har en større Forretning, der har strakt sig over flere Aar, og hvis Provenu først kommer til Udbetaling i indværende Aar. Endvidere en Bygningshaandværker, der opfører en Bygning for egen Regning, idet han i det Aar, han har opført Bygningen, ingen Indtægt har haft, men maaske i Aar har haft Indtægt ved at sælge den og derved vil falde ind under denne Merbeskatning. Det kan gælde Entreprenører, det kan gælde Forretningsfolk,

der for nylig har paabegyndt Forretning, idet enhver Forretning jo skal have nogle Aar til at oparbejdes i. Disse Forretningsfolk har maaske ikke haft nogen Indtægt i de nærmest foregaaende Aar, men hvis Indtægterne saa begynder at komme i Aar, bliver de Genstand for Merbeskatning. Merbeskatningen vil endelig ogsaa ramme Forretninger, der er i ganske jævn Fremadskriden ganske uden Hensyn til Krigen. Det vil ses, at der er en hel Del Forhold her, der trænger til nærmere Overvejelse, idet en hel Del Personer med fuld Ret kan gøre Krav paa Hensyntagen lige saavel som de, der opbeholder de Indtægter, der er undtagne i § 6 efter den Affattelse, Paragraffen nu har.

Jeg vil gerne tillade mig at gøre opmærksom paa, at jeg tror, der er i alt Fald nogen Uklarhed til Stede i Lovforslagets § 1 sammenholdt med § 2. I § 1 bestemmes, at „skattepligtige Personer, der for Skatteaaaret 1916—17 ansættes til en skattepligtig Indkomst af 6,000 Kr. eller derover . . . . . skal for det nævnte Skatteaar foruden den sædvanlige Indkomstskat udrede en overordentlig Skat til Staten af det Beløb, hvormed den skattepligtige Indkomst for dette Aar overstiger Gennemsnittet af de tilsvarende Indkomster for Skatteaarene 1912—13, 1913—14 og 1914—15“, men efter Skalaen i § 2 ser jeg ikke rettere, end at Merbeskatningen først kommer til at ramme Personer, der har mellem 6,000 og 8,000 Kr. i Indtægt og en Merindtægt af mellem 2,000 og 4,000 Kr. Der er vist ikke Overensstemmelse i Ordlyden af disse to Paragraffer.

Jeg vil dernæst gerne spørge den højtærede Finansminister om, hvorfor § 13, som fandtes i det oprindelige Lovforslag, er udgaaet i Folketinget. Bestemmelserne i denne Paragraf syntes at yde en Betyggelse for det offentlige Interesser, men der maa vel have været Grunde til, at man har ladet denne Paragraf udgaa; derom vil maaske den højtærede Minister kunne give Oplysning.

Tillige ønsker jeg at henlede Opmærksomheden paa den Uretfærdighed, der kan fremkomme ved Beregningen af Skatten for forskellige Forretninger. Det vil komme an paa, hvorledes Forretningernes Regnskabsaar er lagt, om de skal svare Skat i Henhold til den i Fjor vedtagne Lov eller efter denne, hvis Lovforslaget bliver til Lov. Nogle Personer og nogle Forretninger vil komme til at svare Skat efter Loven af i Fjor, og andre, som har et senere